

hvert Fald maa jeg erkende, at jeg ikke ser mig i Stand til at kapere den Visdom, der muligt ligger gemt i saadan en Forretningsgang.

Med Hensyn til det nu foreliggende Forslag skal jeg først gøre et Par Bemærkninger om Omkostningsspørgsmaalet. Jeg maa ligesom den højtærede Trafikminister sige, at det er et stort Beløb, det drejer sig om, men naar man undersøger Sagen lidt nærmere og ser, hvad Staten faar for dette Beløb, føler jeg mig beroliget, idet Beløbet ikke synes at staa i et urimeligt Forhold til det store Bygningskompleks, der skal opføres derfor. Det har ogsaa paa mig virket beroligende at høre, at Indenrigsministeren ved Sagens første Behandling i det andet Ting har udtalt, at Beløbet dog ikke var større, end at det kunde dækkes ved to Aars Overskud af Postvæsenet. Det giver mig rigtignok Anledning til at tilbagekalde i Erindringen et lille Lovforslag, som blev vedtaget her paa Rigsdagen i Fjor, nemlig et Tillæg til Postloven af 5. April 1888. Dette Lovforslag indeholdt Bestemmelser om en Forhøjelse af Taksterne paa en hel Række Postforsendelser og om Nedsættelse af Frimærkerabatten. Disse Forhøjelser og Nedsættelser blev motiverede med, at der nu var vedtaget Lønningslove for en Del af Personalet ved Postvæsenet, og at det var nødvendigt at skaffe Midler til Veje til at dække den dermed forbundne forøgede Udgift. Nu forekommer det mig ikke, at denne Foranstaltning har været saa strengt nødvendig, naar det viser sig, at Postvæsenet aarlig giver over en Million i Overskud. Thi jeg formener, at det dog vist neppe kan være Formaalet med den Art Statsinstitutioner, at de skulle tjene som Indtægtsobjekter, i alt Fald ikke i stor Stil. Det er ganske klart, at dette Overskud betyder forøgede Udgifter for en hel Række Medborgere, der benytte Postvæsenet, og da i ganske særlig Grad for de næringsdrivende. Det er navnlig dem, der benytte Postvæsenet med Hensyn til Postbesørgelse, og det er derfor paa dem, at Hovedbyrden kommer til at hvile. Jeg anfører dette, fordi det er et Led i hele den Kæde, der viser sig for os, naar der er Tale om at skaffe Indtægter under saadanne Former, at det bliver en Beskatning paa en Del af Befolkningen. Den her foreslaede Flytning af Hovedpostgaarden ud i den vestre Del af Byen vil ogsaa paa sin Vis betyde Byrder for en stor Del af det københavnske Publikum, særlig for den næringsdrivende Del. Det er jo klart, at den forøgede Vejlængde,

som man maa tilbagelægge for at naa ud til Posthuset, baade vil koste Tid og Penge, og at det er Bekostninger, som kunne spares, saafremt Postbesørgelsen kunde finde Sted for den indre Bys, i det hele taget for Københavns Vedkommende i alt væsentligt paa samme Maade som hidindtil. Nu ved jeg ikke, om man foranlediget ved denne Flytning af Hovedpostgaarden er betænkt paa at foretage nogen Forandring i Postbesørgelsen og da navnlig i Besørgelsen af Pengebreve. Jeg vil i den Anledning tillade mig at stille en Forespørgsel til den højtærede Minister: Vil den nuværende Ordning af Pengebrevets Besørgelse blive opretholdt, efter at Hovedpostgaarden er flyttet? Jeg fremsætter dette Spørgsmaal, fordi det har Betydning derved, at der finder den Ordning Sted, at Pengebreve, der udbringes fra Hovedpostkontorerne til Adressaten, kun afleveres, naar Adressaten eller en af ham særlig bemyndiget og til Postvæsenet anmeldt Person er til Stede for at kvittere; i modsat Fald tager Postbudet Pengebrevet med tilbage, og Adressaten skal da personlig eller ved den befuldmægtigede lade Pengebrevet afhente paa Hovedstationen. Det er klart, at det er ikke saa ganske ligegyldigt, om en Mand skal gaa fra Østerbro til Vesterbro, eller om han kan stoppe op i Midten af Byen som hidtil. Jeg kunde derfor tænke mig, at det var muligt for Pengebrevets Vedkommende at indføre en lignende Ordning som den, der nu finder Sted med Postanvisninger, idet Postanvisningen udbringes, og Adressaten kan hente Beløbet paa Distriktpostkontoret og derved undgaa den lange Vej til Hovedkontoret.

Endvidere vil jeg gerne tillade mig at spørge, om det fremtidige Postdistrikt K kommer til at omfatte hele den vestlige Del af den indre By, eller om noget af denne Bydel bliver lagt ind under Postdistriktet B. Dette Spørgsmaal er dikteret af samme Grund som det første, idet, hvis der er Tale om, at en Del af den indre By bliver lagt ind under Postdistrikt B, vil der blive en forholdsvis lang Vej for Beboerne af denne Del af Byen til Poststationen. — Men ved den tilsigtede Ordning er der ogsaa andre Ulemper. Det er ikke saa sjældent Tilfældet, at Forretningsfolk have Ærinde til Postgaarden, mange Gange for at deltage i Forhandlinger eller rette Forespørgsler til Københavns Overpostmester, hvis Kontor jo hidtil har været oppe paa den gamle Postgaard. Efter den nye Ordning skal